

sen ca. 4,8 kr./Nm³ fra 1. juli 1998 stigende til ca. 5 kr./Nm³ fra 2002. Samlet set er der dermed tale om en forhøjelse af prisen på naturgas med ca. 10 pct. i forhold til de nuværende priser.

For bygas samt naturgas anvendt på H.C. Ørstedværket og Svanemølleværket gælder i en overgangsperiode særlige satser. Afgifterne for disse værker mv. forhøjes dog med samme beløb som afgiften for naturgas i øvrigt forhøjes efter dette lovforslag.

De højere samlede priser på naturgas vil reducere naturgasforbruget i forhold til en situation uden afgiftsforhøjelser. Dermed vil miljøbelastningen som følge af naturgasforbruget blive reduceret.

Den øgede afgiftsbelastning vedrørende varmerforbruget ved fyring med naturgas kan illustreres for et typisk parcelhus. Hvis der varmes op med eget naturgasfyr, er det årlige forbrug af naturgas ca. 2.500 Nm³, hvilket giver en merbelastning på ca. 1.200 kr. Benyttes i stedet fjernvarme baseret på naturgas, belastes med ca. 1.250 kr.

Forbruget af naturgas vil dog variere meget mellem de enkelte husstande. Nogle husstande benytter fjernvarme, mens andre anvender eget fyr. Der er ligeledes stor forskel på de boliger de enkelte husstande har. Boligerne kan have forskellige størrelser, der kan være tale om huse eller lejligheder, boligerne kan have forskellig isolering og varmebehovet skifter fra husholdning til husholdning.

Kul

Afgiften af kul foreslås forhøjet med i alt 9,7 kr./GJ ekskl. moms svarende til 12,13 kr./GJ inkl. moms. Forhøjelserne er fordelt med hhv. 3,7 kr./GJ og tre gange 2,0 kr./GJ i årene 1999-2002. Kulafgiften blev sidst reguleret i forbindelse med skattereformen i 1993, hvor det blev vedtaget at forhøje satserne gradvist i perioden 1994-1998. Kulafgiften udgør pr. 1. januar 1998 41,3 kr./GJ. Hertil kommer CO₂-afgift og svovlafgift afhængigt af det faktiske svovlindhold.

Den samlede afgift på kul til varme forhøjes herefter fra 41,3 kr./GJ (51,63 kr./GJ inkl. moms) i 1998 til 45,0 kr./GJ (56,25 kr./GJ inkl. moms) i 1999, 47,0 kr./GJ (58,75 kr./GJ inkl. moms) i 2000, 49,0 kr./GJ (61,25 kr./GJ inkl. moms) i 2001 og 51 kr./GJ (63,75 kr./GJ inkl. moms) i 2002 når slutniveauet nås.

De foreslåede afgiftsforhøjelser gælder for alle brændsler omfattet af kulafgiften, dvs. stenkul, brunkul, jordoliekok etc. For virksomheder, der vælger at opgøre afgiften på grundlag af standardsatser pr. ton kul mv., forhøjes satserne svarende til det ovennævnte.

De højere samlede priser på kul vil reducere kulforbruget i forhold til en situation uden afgiftsforhøjelser. Dermed vil miljøbelastningen som følge af kulforbruget blive reduceret.

De foreslåede forhøjelser af afgifterne på energi til opvarmning mv. giver en fordel i forhold til alternative brændsler, der ikke pålægges øgede afgifter. For affald vil en større afgiftsmæssig tilskyndelse til forbrænding medføre, at balancen mellem den politiske målsætning for affaldshåndteringen og den afgiftsmæssige tilskyndelse bliver forrykket. Højere priser på alternative brændsler betyder derfor, at forbrænding af affald belønnes afgiftsmæssigt fremfor den politiske målsætning om mest mulig genanvendelse.

For at modvirke den øgede tilskyndelse til forbrænding fremfor genanvendelse foreslås det, at varme produceret ved affaldsforbrænding pålægges en afgift svarende til den foreslåede forhøjelse af energiafgifterne på kul og olie. Afgiften udgør 4,9 kr./GJ ekskl. moms fra 1. januar 1999 og forhøjes med yderligere hhv. 2,7 kr./GJ, 2,6 kr./GJ og 2,7 kr./GJ ekskl. moms den 1. januar 2000, 2001 og 2002. Den samlede afgift bliver herefter 12,9 kr./GJ ekskl. moms i 2002 svarende til 16,13 kr./GJ inkl. moms.

Afgiften pålægges den mængde varme, der leveres fra forbrændingsanlægget. I afgiftssatsen er der imidlertid taget hensyn til en virkningsgrad ved affaldsforbrænding på 0,75. Derfor svarer satserne for affaldsvarme til en beskatning af energiindholdet i det affald, der anvendes til affaldsforbrændingen, med i alt 9,7 kr./GJ i 2002. Dermed beskattes den faktiske energimængde til varme tilført forbrændingsanlægget i form af affald på tilsvarende måde, som afgiften af f.eks. olie og kul til varmfremstilling er baseret på energiindholdet i disse brændsler. For virksomheder, hvor energiindholdet i affaldet ikke opgøres på basis af måling af mængden af varme mv. kan afgiftsbetalingen dog ske på grundlag af affaldets vægt.

For et typisk kulbaseret kraftvarmeværk vil afgiftstigningen på kul bidrage til en stigning i opvarmningsomkostningerne med ca. 375 kr. for et typisk parcelhus med et varmekøb på 75 GJ årligt. Da fjernvarmeleverancen kan bestå af en blanding af kul kraftvarme, affaldsvarme og spildvarme mv. og den andel af kullene, der belastes med afgift er forskellig fra værk til værk er der stor spredning i virkningen for husholdningerne.

Den kulbaserede kraftvarme vil vinde konkurrencevne i forhold til andre typer opvarmning med forslaget. I forhold til et parcelhus stiger tilskyndelsen til at